

и казва: „Отива слѣдъ загубенихъ овца, докле ѣхъ намѣри, и като ѣхъ намѣри земѣхъ ѣхъ на рамената си и ся радва.“ (Лук. 15, ст. 4 и 5.) Ето пастырскѣхъ длъжностъ, да подложи рамената си на повѣренѣхъ му овца, за да носи тягобѣхъ ѣхъ. Нѣхъ нека да послушямы, что заповѣда Богъ на ветхото время Моисею водитель-тъ на людіетѣхъ Израилевы: „Взми ги (рече) на рамото си, каквото подойницата (дойницата) носи доимыты.“ (Числ. 11, ст. 12.) Не салъхъ както пастыр-тъ овцѣхъ, нѣхъ и каквото что носи найката своего чядо, и съхъ сисыты го храни; Тѣхъ да носи духовно пастыр-тъ словесныы овци, да ги храни съхъ духовныы храни, като малкыты дѣчица съхъ млѣкото, да не отказва и нужныты за тѣло, нѣхъ спорядъ възможностьхъ си да изпълнува на скудныты недостаточеството. И въхъ всичко това нехъ малкъхъ трудъ належи. Трудъ въхъ трѣсеніето на загубены, трудъ въхъ дигнуваніето на падналы, трудъ въхъ цѣруваніето на ранены, трудъ въхъ посеніето на слабос-